

Nacional

**Acord de
matinada
amb el sector
del transport**

El ministeri donarà ajuts per valor de 1.135 milions, si bé part del col·lectiu manté la vaga

**Catalunya
entra (tard)
en epidèmia
de grip**

A partir de dilluns només es faran tests de covid a malalts greus i entorns de risc

POLÍTICA **LEGISLACIÓ LINGÜÍSTICA**

L'acord sobre el cas

FET Educació fa valer davant el jutge el polèmic pacte, que Junts ha “congelat”, per garantir la sentència del 25% **MÉS** Els partits miren ara d'ampliar el consens més enllà del Parlament **TEMPS** El fre de Junts dificulta l'aprovació abans del dia 6

E. Ansola / Ò. Palau
BARCELONA

El polèmic i incert acord entre ERC, Junts, el PSC i els comuns va protagonitzar ahir un nou episodi a l'esdevenir la resposta que el Departament d'Educació va enviar al TSJC sobre l'obligació de complir la sentència que imposa un mínim del 25% de castellà en l'ensenyament obligatori. El departament complia així el termini establert pels tribunals fent ús d'un acord que, de moment, Junts ha deixat congelat en espera d'ampliar i fer més explícit el consens més enllà dels quatre grups parlamentaris signants.

Recordem que en l'acord al qual van arribar ahir les quatre formacions polítiques s'optava per modificar la llei de política lingüística en l'article sobre la llengua en l'ensenyament, concretament l'article 21, que ara queda recollit en el document enviat al TSJC.

El departament apuntava ahir en l'escrit al tribunal que aquesta modificació de la llei es vol tramitar pel procediment d'urgència i que té el propòsit “d'actualitzar la garantia d'assoliment de les competències lingüístiques d'acord amb el nou enfocament competencial del currículum i l'aplicació dels instruments de control, avaluació i millora del sistema educatiu”. És a dir, el fet de regular per llei l'ús del castellà a les escoles no només com a matèria educativa sinó també com a llengua d'ús en altres matèries escolars ha d'actuar de salvaguarda

Les frases

“L'acord garanteix la presència i l'enfortiment del model d'immersió lingüística”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Era imprescindible tenir un paraigua jurídic català per blindar la immersió i el català a l'escola”

Jèssica Albiach
PRESIDENTA DEL GRUP DEL COMUNS

“Tinguem, per favor, altura de mires: posem els interessos del país per sobre els interessos de partit”

Salvador Illa
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

“El model ja va quedar tocat amb la sentència de l'Estatut i les lleis posteriors, és la realitat que tenim”

Irene Rigau
EXCONSELLERA D'ENSENYAMENT

davant les exigències judicials que reclamen un 25% de castellà a les escoles a petició dels tutors dels alumnes.

Tanmateix, la pressa per fer arribar aquest acord parlamentari ahir al TSJC contrastava amb la paràlització que es viu de sobte al Parlament com a conseqüència de la decisió de Junts de congelar l'acord.

L'horitzó fixat i previst pels grups situava l'aprovació del nou text en el pròxim ple que s'ha de celebrar el 6 d'abril, ja que es tramitava per la via ràpida de lectura única. Tanmateix, la frenada anunciada per Junts ha provocat que, de moment, el procés d'aprovació també quedi congelat en espera d'aconseguir el consens que Junts ara reclama i que vol ampliar amb la incorporació de la comunitat educativa i les entitats civils i de defensa de la llengua, amb qui, asseguraven ahir fonts consultades, s'havia parlat aquestes últimes

setmanes, si bé admetien que potser no prou. “Hi ha feina que no s'havia acabat de fer bé, i no tenim problema a fer autocrítica”, constataren aquestes fonts, que reconeixien que arran de l'allau de crítiques rebudes dijous es van generar “nous dubtes” al voltant del text. “Hem d'aturar-ho per buscar un consens; la llengua és un pal de paller i la posició de Junts serà la que s'hagi consensuat amb les entitats i els docents”, subratllen ara. Si no es fa així, asseguren, no secundaran cap canvi en la llei de normalització lingüística, per la qual cosa donen per fet que no es podran complir els terminis d'urgència.

Trobar el consens perdut
D'aquesta manera, la frenada de Junts obligava la resta de forces a sumar-se també a la recerca d'aquest nou consens i assumien que la modificació de la llei de política lingüística difícilment quedarà aprovada abans de Setma-

na Santa tot i la intenció de fer-ho per lectura única. Amb tot i a partir de la setmana que ve i en funció del resultat que pugui obtenir una nova ronda de contactes que superi l'àmbit parlamentari es podrien introduir esmenes al text durant la mateixa celebració del ple al tractar-se d'una via d'urgència, la qual cosa permetria retornar com a mínim al consens inicial que es va perdre en pocs menys de cinc hores. L'aprovació del text, en tractar-se d'una modificació d'una llei estatutària, requereix que es faci per majoria absoluta, uns escons que, a la pràctica, sumen ERC, el PSC i els comuns, però que ahir ja admetien que no els utilitzarien en espera de trobar el consens perdut.

A qui ningú espera en aquesta segona fotografia és la CUP. La posició del PSC és molt lluny del de la CUP, que optava per un text que la resta de partits consideren anticonstitucional perquè remet al que el Tribunal Constitucional ja va suprimir el 2010 amb la sentència contra l'Estatut, és a dir, les referències a la preferència del català com a única llengua vehicular, el primer dard contra la immersió lingüística, i que ara la CUP vol recuperar.

Tot i el gir imprevist provocat per Junts, la resta de grups van continuar ahir defensant el contingut de la modificació assegurant que l'ús del català a l'escola i la immersió lingüística “s'enforteixen”, com afirmava el president de la Generalitat, Pere Aragonès, reclamant a Junts que tornés al con-

sens majoritari. Aragonès destacava que l'acord tenia el suport “de més de cent diputats del Parlament”, i assegurava que la llengua catalana “és la que

Junts dona per fet que sense ells no s'aprovarà el nou text de la llei

hi surt guanyant”.

Des d'ERC se suavitzava una mica més el contundent discurs de la nit abans en què titllava Junts d'actuar de forma “irres-

ponsable” i defensava la necessitat de modificar la llei “per tal de superar el tant per cent que volen imposar els tribunals”, assegurava la portaveu Marta Vilalta.

Des del Parlament, la presidenta dels comuns, Jessica Albiach, també es referia a la llei. “Era urgent tenir un paraigua jurídic per blindar el català, i que no siguin els jutges els qui diguin quina llengua s'ha de parlar a les escoles de Catalunya”, apuntava.

Les paraules del president de la Generalitat, així com les de dues de les màximes representants

L'APUNT

Jutges que legislen

Òscar Palau

Diuen els pilars bàsics de la democràcia que els parlaments són la veu del poble i tenen com a missió principal fer lleis. I el poder judicial les ha d'interpretar i fer complir. A Catalunya, però, fa temps que això va més aviat al revés, com ara es torna a veure. Aquí tenim, no una simple llei sinó un consens de país des de fa anys i panys sobre la immersió, un model d'èxit, i un tribunal que se l'ha carre-

gat basant-se en una norma cuinada a fora que ni tan sols està ja en vigor, i traient-se a més de la màniga artificioses quotes. I els grans partits, en lloc de plantar-se en el consens històric, pacten canviar la llei pròpia per doblegar-se davant del jutge i obrir la porta perquè s'ensenyi en castellà a primària, quan a sobre el català més flaqueja arreu. Quina democràcia és aquesta!?

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Castellà, al TSJC

El conseller d'Educació, Josep González-Cambray, la setmana passada en el ple ■ EFE

d'ERC i Comuns, Vilalta i Albiach, contrastaven ahir amb el silenci del dia abans dels grups per explicar precisament la modificació d'una llei que apareixia per primer cop a la llum pública després de dos mesos de treball als despatxos. A més a més, totes les explicacions quedaven reduïdes a un *off* coral als passadissos del Parlament per explicar un consens que qualificaven d'"històric", però que no mereixia cap compareixença a la sala de premsa més enllà de la foto de quatre diputats mostrant el text de l'acord.

Qui va intentar posar més llum al text va ser ahir l'exconsellera d'Ensenyament, Irene Rigau, una de les màximes participants en la redacció d'aquest. Rigau, en declaracions a TV3, recordava que l'objectiu de la modificació de la llei és determinar i acotar "quina presència han de tenir" les llengües oficials, el català i el castellà, en l'ensenyament i que qui ho determini no sigui un jutge sinó la comunitat educativa a través de les direccions del centre i els projectes educatius de cada escola inserida en un context sociolingüístic

concret. "El català és la llengua normalment emprada, però això no exclou el castellà; de fet, mai ho ha estat d'exclòs", hi afegia. "Els que aposten per

Ice'ta apel·la al sentiment catalanista dels de Puigdemont

demanar l'exclusivitat del català no saben en quin país vivim ni quina legislació tenim", reblava. El motiu, resumia, és que des de la sentència, el 2010, con-

tra l'Estatut, el model ha quedat tocat, i si no volem admetre-ho és que ens ho mirem amb unes ulleres que no són les que requereix la realitat actual", rematava.

El primer secretari del PSC, Salvador Ila, va demanar "serietat" a totes les forces polítiques per allunyar els interessos partidistes dels pactes sobre qüestions rellevants. "Tinguem, per favor, altura de mires: posem els interessos del país, de la societat catalana, per davant dels interessos més curterministes de partit", va dir. ■

Crítiques de les entitats

Matisos notables en la posició de l'ANC i Òmnium

Les grans entitats civils van criticar ahir la proposta de reforma de la llei de política lingüística, si bé amb marcats matisos. Òmnium subratlla que el consens educatiu de país "és fonamental i no pot forjar-se només en l'àmbit dels partits", i per això demana que qualsevol acord "es consensuï en el marc del Pacte Nacional per la Llengua". Per l'entitat, la prioritat és "protegir i garantir" el model actual que té el català com a llengua vertebradora, però alhora admet que cada escola "ha d'estar oberta a conèixer i reconèixer" totes les llengües i cultures d'acord amb el seu entorn. L'ANC, molt més contundent, creu que la proposta "no és més que l'aplicació de les sentències i introdueix "el castellà com a llengua vehicular". A més, lamenta que els governs catalans "han evitat reconèixer el conflicte" en els últims anys, un fet que du ara a aquesta "proposta legislativa *in extremis*". Segons ella, l'executiu ha de liderar la defensa i no la modificació de la llei vigent, que converteix "en llei catalana el que ara és imposició espanyola", i veu com a única opció la "confrontació amb l'Estat". Per això es coordinarà amb sindicats i entitats defensores de la llengua per plantejar mobilitzacions. També el Consell per la República va avisar que tota cessió que introdueixi el castellà com a llengua vehicular durà al retrocés de l'ús social del català, i que l'única assegurança és donar cobertura a la seva vehicularitat única.

Rigau defensa l'acord

L'exconsellera sosté que es manté intacta la immersió

L'exconsellera d'Educació, Irene Rigau, és una de les artífexs de l'acord a quatre bandes, cuinat arran de la participació a final de gener en unes jornades del PSC sobre la llengua. Rigau, que ahir va declinar parlar per a aquest diari, sí que ho va fer per a altres mitjans per defensar que el text presentat manté la immersió lingüística "de manera total". A la SER, així, va lamentar que una piulada "hagi desestabilitzat" Junts, que vuit hores després de firmar el pacte el congelava argumentant que genera "rebuig" entre entitats i comunitat educativa. Rigau va recordar que totes les lleis tenen un període per presentar esmenes i en aquest procés Junts pot presentar propostes per millorar l'acord. Segons ella, en tot cas, si el Parlament no desenvolupa les lleis actuals ho acabaran fent els tribunals. "Hem de decidir qui mana a Catalunya", cloïa. L'exconsellera, que es va mostrar dolguda amb les crítiques de l'expressident Quim Torra, valora que l'acord recupera el consens en la política lingüística. "Els que aposten per demanar l'exclusivitat del català no saben en quin país vivim ni quina legislació tenim", hi afegia. En aquest sentit, a RAC1 resumia que, "si no s'activa la Generalitat, s'activa el TSJC", i defensava que "impartir assignatures en castellà no desvirtua el model d'escola catalana" perquè si es fan coses en anglès "també se'n pot fer alguna en castellà".

POLÍTICA **LEGISLACIÓ LINGÜÍSTICA**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una pancarta per l'escola en català a la manifestació contra la sentència del 25%, dijous passat ■ ACN

Els projectes dels centres ja recullen l'ús de les llengües

■ Els plans lingüístics d'escoles i instituts estableixen el català com a llengua vehicular però hi ha poc control ■ La Intersindical demana que Educació estableixi un únic pla per unificar la immersió

Rosa M. Bravo
BARCELONA

Un dels aspectes que el Departament d'Educació adueix davant el TSJC és que "les dues llengües oficials, català i castellà, estaran incloses en els projectes lingüístics de centre per assolir-ne el ple domini", tal com determinen les lleis educatives catalana i espanyola. Totes les escoles i els instituts estan obligats, des que la llei d'educació de Catalunya (LEC) va entrar en vigor el 2009, a tenir redactat el projecte lingüístic de centre. Aquí es recull, segons la LEC, el tractament de les llengües a cada centre, amb el català com a llengua vehicular i d'aprenentatge. També el

d'aprenentatge del castellà i de les llengües estrangeres, tot adequant l'ensenyament al context sociolingüístic de l'escola o institut –s'acostuma a recollir si l'alumnat és majoritàriament catalanoparlant o castellanoparlant–. L'objectiu és, sigui quina sigui la llengua habitual de l'alumne en entrar a l'escola, que domini les dues llengües quan acaba quart d'ESO. També n'han de dominar una tercera, normalment l'anglès, tot i que en un nivell inferior.

Aquesta és la teoria, i la gran majoria de les escoles i instituts tenen redactat el seu pla lingüístic. Una altra cosa és, segons reconeixen des dels centres, l'exhaustivitat amb què s'aplica el pla a les aules. Ni

Sense avenços en la primera setmana de negociació

La tercera reunió entre el comitè de vaga i el Departament d'Educació va acabar ahir sense acord, novament, i amb les posicions més allunyades que mai, segons es desprèn del dur comunicat unitari que els sindicats van fer públic a la tarda. No ha transcendit el contingut de les converses, però és evident el malestar dels sindicats, que acusen el departament d'inacció i amenacen amb més jornades de vaga, més enllà del dia 30. "No cedirem en les nostres

demandes ni abandonarem la pressió al carrer", va advertir Marc Martínez en nom del comitè de vaga.

Els sindicats demanen que "el diàleg al qual es refereix el conseller d'Educació, vagi acompanyat de "concrecions" per materialitzar la reversió de retallades, la "dignificació" de les condicions laborals del personal docent i educatiu i la millora de les condicions de la pública. Consideren insuficients les propostes i avisen que no aban-

donaran "la pressió als carrers". La directora general de Professorat i Personal de Centres Públics del Departament d'Educació, Dolors Collell, va explicar, en canvi, que ahir es van fer noves propostes, "que són moltes i requereixen temps per anar parlant". Collell va afirmar que "continuem en aquest espai de diàleg i hi serem els dies que calgui", amb la voluntat d'arribar "als acords que siguin necessaris". Dilluns s'ha convocat una altra reunió.

el departament ni les direccions fiscalitzen la llengua amb què els docents fan les classes, sobretot en les converses més infor-

mals. Així es va posar de manifest el novembre passat, quan es van disparar les alarmes en constatar que menys de la meitat

dels docents usen sempre el català a classe. Hi ha hagut un cert relaxament en la consciència lingüística, i el canvi de la classe magis-

tral a una amb més treball en grup fa que la llengua del carrer es traslladi a l'aula.

Avel·lí Flors Mas, sociolingüista i investigador a la UB, valora que el canvi de llei acordat pels partits "és una manera de respondre a la sentència" que no se sap si serà acceptada pel tribunal. Recorda que tant la LEC com l'Estatut afirmen que s'ha de dominar el català i el castellà en acabar l'ESO, i els plans lingüístics així ho recullen amb una flexibilització que defuig quotes com la que vol imposar el TSJC. La llei "a priori protegeix que el català sigui la llengua vehicular", valora Flors Mas, que considera que "el gran neguit és que sembli que es dona molt marge als centres a l'hora de dissenyar els seus projectes lingüístics. El risc és que no es faci un seguiment sistemàtic de l'aplicació ni un resultat de les competències", afirma.

Projecte lingüístic únic

Gerard Furest, coordinador de la comissió de llengua de la Intersindical Educació, considera que el pacte dels partits "introdueix la vehicularitat del castellà quan diu l'ensenyament de i en les llengües oficials i sense fixar percentatges. Pot ser menys del 25%, però també més". Considera que això és la "liquidació de la immersió de manera legal". Furest diu que l'adaptació dels plans al seu context motiva disparitats i reclama que el departament plantegi un pla lingüístic únic i no a iniciativa de cada centre perquè "o la immersió és igual a tot el país o ja no és immersió".

La Plataforma per la Llengua coincideix a dir que "la inclusió de la vehicularitat del castellà en la legislació catalana implicaria un retrocés en l'ús del català a l'escola", que, a més, no serviria per respondre a les exigències del TSJC. "El govern no pot cedir davant l'activisme judicial, que, sense cap criteri pedagògic, pretén tombar un model que afavoreix la cohesió social". Iolanda Segura, portaveu de la Ustec-STEs, veu "inadmissible aquest pacte, que situa la immersió en perill d'extinció. És un atac flagrant a la llengua catalana, i el responsable de l'enterrament de la immersió és el nostre govern". ■

POLÍTICA **LEGISLACIÓ LINGÜÍSTICA****Francesc Xavier Vila** Secretari de Política Lingüística

“És la millor opció per desactivar el risc del 25%”

ACORD • “Es reconeix que el castellà té usos en el sistema educatiu, però ningú diu que hagi de ser una assignatura. Pot anar lligat amb activitats o materials” **REFLEXIÓ** • “S’ha precipitat tot. A tothom li hauria agradat parlar-ne més a fons, buscar consensos amplis i explicar-ho amb més detall”

Elena Ferran
BARCELONA

Considera l’acord un avenç, tot i reconèixer que ha estat precipitat.

Que té de bo i positiu aquest acord?

Ens dona la confiança que no s’haurà d’aplicar el 25% a les escoles, que és una cosa que pràcticament ningú vol. És un acord de país, transversal, de partits i entitats per afrontar el futur amb més tranquil·litat i desjudicialitzar el món educatiu. Volem preservar el model d’escola, on el català és la llengua de funcionament dels centres amb la presència d’altres llengües, especialment del castellà.

I quins canvis plantegen?

A partir de les avaluacions dels nivells i dels projectes lingüístics, els centres valoraran si ho estan fent bé. El català és la llengua normal del centre educatiu i no ens podem allunyar d’això. Tenim una concepció més àmplia i moderna dels usos lingüístics més enllà de la llengua dels docents o del llibre de text. La nova manera de fer docència té en compte la llengua dels alumnes quan fan projectes i els materials que utilitzen d’internet o de l’audiovisual. Tot s’incorpora al projecte lingüístic.

No concretar percentatges és la manera de no incomplir la sentència o la millor solució per parar el cop?

El 25% era la resposta del tribunal, que el va imposar perquè no es concretava l’ús del castellà. Nosaltres defensem una llei que parla de presència adequada tenint en compte tots els usos lingüístics. Entenem que preguntarà a l’Estat espanyol i, veient que hi ha hagut actuació, no s’instarà a l’execució de la sentència. Si a algú no li agrada la llei o vol demanar el 25% haurà de començar el procés de nou i la llei no aniria als tribunals d’aquí sinó al Constitucional. Entenem que és la millor opció per desactivar un risc imminent per l’aplicació del 25% a les escoles de tot el país.

Això podia passar dilluns?

Ens consta que hi ha entitats que volien presentar més d’un miler de sol·licituds de famílies per demanar que a les seves escoles s’apliqués íntegrament aquest 25%. Entenem que a partir d’ara, havent actuat, la sentència no té cabuda.

I què passarà als centres amb un nivell baix de castellà?

Els centres on el castellà té un

nivell baix es poden comptar amb els dits d’una mà, i el que ens trobem sobretot són molts instituts on el castellà és molt superior al català. Des d’Educació s’hauran d’avaluar els resultats dels projectes de cada centre i, si no es fa bé, s’haurà de replantejar per assolir el domini de la llengua catalana. L’acord és un avenç no un retrocés.

Reconèixer sobre el paper l’ús del castellà a l’escola no empetiteix el català?

A vegades sembla que ens enganyem jugant al solitari. Des de l’any 1994 hi ha una sentència del Constitucional que diu que la immersió està bé però alerta del castellà com a llengua vehicular. El 2010 ho va tornar a dir i després el Suprem. Que la legislació catalana no ho digués no vol dir que no existís. Ara es reconeix que el castellà té usos en el sistema educatiu, però ningú diu que hagi de ser una assignatura. Pot anar lligat amb activitats o materials perquè els alumnes millorin el coneixement de català i de castellà, que ningú diu que no se n’hagi de saber.

S’hauran d’avaluar els resultats dels projectes lingüístics de cada centre i, si no es fa bé, replantejar-los

No s’han esperat massa fins a últim moment per resoldre un tema tan delicat?

S’han precipitat les coses. A tothom li hauria agradat parlar-ne més a fons, buscar un consens més ampli i explicar-ho amb més detall. L’aplicació de la sentència era de només dos mesos i els *tempos* són els que són. S’ha de dir que la teranyina jurídica a l’entorn dels usos lingüístics és complexa.

Què li sembla que Junts s’hagi fet enrere?

Crec que ve d’un malentès que s’ha estès per la xarxes. S’hauria d’haver explicat millor un acord tan important perquè s’han fet lectures equivocades i això ens ha de fer reflexionar. Confio que Junts, com també el tribunal, sabrà mesurar la importància d’aquest pacte. ■

Carles Riera Secretari tercer de la mesa del Parlament, diputat de la CUP

“Hi ha hagut un pacte Barcelona-Madrid per aplicar la sentència”

EFFECTES • “Amb aquesta proposició de llei fan dues coses: obeir el TSJC i convertir en llei la política de negligència i de no aplicació de la immersió”

PARADOXA • “En el seu pitjor moment polític, Ciutadans haurà aconseguit el seu objectiu: la doble vehicularitat de castellà i català”

Emili Bella
BARCELONA

Per què la proposició de llei d'ERC, Junts per Catalunya, el PSC i els comuns és un mal acord?

Perquè determina que el castellà també serà llengua vehicular. Aquesta és la principal novetat. El TSJC diu que aquesta vehicularitat ha de ser com a mínim d'un 25%. El model de la immersió parteix de la base que hi ha una situació d'inferioritat del català i que una bona manera de facilitar-ne la normalització és en l'àmbit escolar. Això es resol mitjançant l'única vehicularitat de la llengua catalana, de manera que tot l'alumnat acabi l'educació obligatòria en plena competència de català i de castellà. Què fa la proposició de llei del govern amb socialistes i comuns? Acata el tribunal. Modifica la llei de política lingüística i diu que a partir d'ara, no ja perquè ho digui un tribunal, sinó perquè nosaltres amb una llei catalana ho legissem, el castellà també serà vehicular.

Hi ha escoles on el 25%, o més, ja és en castellà. La llei recolliria una realitat del carrer.

Perquè hi ha hagut una negligència continuada durant molts anys dels diferents governs de la Generalitat no aplicant la immersió. És veritat, amb aquesta proposició de llei fan dues coses: obeir el TSJC i convertir en llei la política de negligència i de no aplicació de la immersió que han fet durant aquests anys.

El president, Pere Aragonès, diu que la immersió en català està garantida.

Vol dir que en un sistema educatiu amb una doble vehicularitat, ells faran tot el possible perquè el català tingui una presència important en l'ensenyament. Accepten el que diu la sentència, que el castellà a partir d'ara també serà una llengua vehicular, i el govern farà les polítiques necessàries per potenciar l'ús del català. Una altra cosa que fa aquesta proposició de llei és descarregar-se la responsabilitat que tenien el govern i el Departament d'Educació i carregar-la sobre les escoles i els seus equips docents mitjançant la diversitat de projectes lingüístics. Això genera un pas més en la segregació escolar. Segons l'escola on et toqui anar estaràs en un projecte educatiu molt diferent que si vas en una altra. Això és generador d'inequitat i de segregació, quan un dels punts forts de la immersió era la cohesió perquè vagis a l'escola que vagis saps que re-

bràs una mateixa metodologia educativa.

L'alternativa és desobeir?

Nosaltres no considerem que el Parlament de Catalunya s'hagi d'aplanar o funcionar de pista d'aterratge per facilitar la validació de sentències que interfereixen en terrenys que no li són propis (com ara la política educativa i la política lingüística), que trenquen grans consensos, que atempten contra funcions fonamentals de les eines de construcció del nostre país. El Parlament ha de defensar els drets i els consensos del país. Aquí el que veiem és que hi ha hagut un pacte d'estat, això fa temps que es cuinava a Barcelona i a Madrid, a esquenes de la CUP, perquè sabien que no ho podíem acceptar. Un pacte d'execució, d'aplicació de la sentència.

Com interpreta que Junts s'hi hagi vingut primer i a què atribueix que s'hagi fet enrere després?

És un partit que està al govern, que sovint vol i dol. Val a dir que

L'acord responia a una operació d'estat contra un consens de país i s'han trobat contestació i repulsa

per elaborar la nostra proposició de llei hem tingut cura òbviament de treballar-la amb els principals agents educatius vinculats a la llengua. Com que l'acord responia a una operació d'estat, d'esquena a la realitat social i contra un consens de país, s'han trobat indignació, contestació i repulsa des de sectors molt amplis, entre aquests la majoria de la comunitat educativa. Han volgut fulminar la immersió.

Una hora més de castellà espanyolitza els alumnes catalans?

La intenció de l'Estat, del tribunal i de la dreta, l'extrema dreia i els poders fàctics és imposar la vehicularitat del castellà perquè es facin assignatures no lingüístiques en llengua castellana. Jo el que em pregunto és si nosaltres ens hem de sumar a la iniciativa d'aquests sectors o no. Aquesta proposició de llei la podria firmar Ciutadans. En el seu pitjor moment polític, Ciutadans haurà aconseguit el seu objectiu, la doble vehicularitat de castellà i català. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rebaixa del gasoil, ajudes de 1.000 milions i cita amb el díscol

La ministra Sánchez firma la pau al transport amb descomptes de 20 cèntims al gasoil i la fi del treball per sota de cost ■ El polèmic Manuel Hernández (Plataforma) manté la vaga tot i ser rebut

David Portabella
MADRID

Amb l'èpica que donen els desenllaços de matinada, la maratoniana reunió de quinze hores que van mantenir les vicepresidentes Nadia Calviño i Teresa Ribera i les ministres Raquel Sánchez (Transports) i María Jesús Montero (Hisenda) amb el sector del transport des de dijous fins a la matinada de divendres va culminar amb un acord que retorna la pau a la carretera, en peu de guerra per l'alça dels carburants. En el lot d'ajudes que s'estendran fins al 30 de juny (i prorrogables) i que sumen 1.135 milions per compensar l'encariment dels combustibles, segons el càlcul del Comité Nacional del Transporte por Carretera (CNTC), hi ha el descompte de 20 cèntims en el gasoil (bonificació mínima per litre en què 15 cèntims surten del pressupost estatal i 5 de les petrolieres), que suposarà un total de

Manuel Hernández (Plataforma) protestant abans d'anar al Ministeri de Transports ■ EFE

665 milions; ajudes de 1.250 euros per camió, 950 per autobús, 500 per furgoneta i 300 per taxis, VTC i ambulàncies, amb un límit de 400.000 euros per empresa (450 milions en total), i la garantia de no treballar per sota de cost.

La negociació ha posat en la diana Sánchez, que és

ministra de Transports des del juliol i que amb només nou mesos al càrrec sent crits de "dimissió" encapçalats al carrer per la Plataforma de Defensa del Sector del Transport i per un portaveu enaltit com a heroi pel sector més díscol pel seu verb aspre, Manuel Hernández, que nega que

faci el joc a Vox inflamant el carrer com va fer ahir a la Castellana de Madrid. Si bé la ministra Sánchez no l'ha reconegut com a interlocutor vàlid durant dotze dies —les quinze hores de reunió van ser amb Fenadismer, Fitrans, Atrans i el CNTC, entre altres col·lectius—, finalment ahir va re-

cular i va rebre el díscol Hernández a la tarda a Nuevos Ministerios durant dues hores per explicar-li la bondat de l'acord amb la majoria del sector.

"No ens tracti d'ultres"

El líder de la Plataforma, però, no afluiava i va anunciar de viva veu que manté la vaga en nom del sector més irredempt i ho fa sense ni tan sols consultar els seus seguidors. "La ministra ens deu una disculpa per les declaracions que ha fet sobre els transportistes; jo personalment estic ferit perquè no se'ns pot tractar de criminals o ultres", etzibava Hernández abans d'entrar al ministeri en el seu rol de rostre mediàtic. I en sortia igual de decebut i desafiament: "No podem durant tres o quatre mesos estar pagant 2.000 euros al mes per treballar. Necessitem mesures que garanteixin que si dilluns arrenquem ho fem sense perdre diners, i si no és així, irreme-

ablement seguirem amb l'aturada indefinida."

Divisió sobre si és Vox

La forma de negociar ha dividit el govern de Pedro Sánchez: les ministres Montero i Sánchez han identificat el sector agitador i violent amb Vox, i la vicepresidenta i ministra de Treball, Yolanda Díaz, d'IU, no ho avala. "Els transportistes que es manifesten aquests dies són els més vulnerables, treballen a pèrdues i tenen la comprensió del govern", va dir Díaz per condemnar el to de les companyes del PSOE al Consell de Ministres. "Cal reprendre l'activitat dilluns i sobretot que deixin treballar la majoria de transportistes que volen treballar i que valoren satisfactoriament l'acord", exigia Sánchez als últims vaguistes.

El pla d'auxili eleva les ajudes a l'abandonament laboral del transportista (de 10 a 20 milions el 2022 a raó de 30.000 euros per compensar cada jubilació anticipada en un ofici dur) i blinda l'aplicació de la llei de la cadena alimentària —Vox, que capitalitza la protesta, hi va votar en contra— al transport per assegurar un ús just de la subcontractació. Transports promet una llei *ad hoc* abans del 31 de juliol per aplicar la llei al sector del transport de mercaderies per carretera. ■

Illa veu els Jocs com una ocasió de retrobament

Assegura que pot ser un moment d'apropar Aragó, Catalunya i Espanya

Clara Ribas
BARCELONA

El primer secretari del PSC, Salvador Illa, va fer una crida ahir a presentar i mantenir una candidatura d'unitat per als Jocs Olímpics d'hivern 2030: "Els jocs poden ser una ocasió perfecte per al retrobament entre Catalunya i Aragó i entre Catalunya i la resta d'Espanya."

El líder socialista, que va obrir les jornades de debat Els Jocs Olímpics d'Hivern 2030, convocades per la Fundació Campalans, va apostar pel treball en equip per forjar, segons va dir, "una candidatura conjunta per fer un pas en l'esforç col·lectiu i demostrar que realment és molt més el que ens uneix que el que ens separa".

Preguntat sobre quin paper ha de tenir el món polític en la consolidació de la candidatura, Illa va demanar "apartar la mala política, la que fins ara ens ha portat populisme i con-

Salvador Illa, ahir amb el president del COE, Alejandro Blanco ■ PSC

frontació i basar-nos en la política del respecte i de l'autoexigència". Segons considera, cal recollir l'entusiasme i el suport que, assegura, hi ha al territori i al món de l'esport sobre la candidatura: "Els principals líders d'ERC i de Junts

estran a favor dels Jocs d'hivern", va dir, i hi va afegir: "Cal claredat i coratge perquè no podem renunciar a esdeveniments que il·lusionen tant la societat com són uns Jocs."

Per la seva part, el president del Comitè Olímpic

Espanyol, Alejandro Blanco, va demanar apartar la política dels Jocs, i va assegurar que la candidatura té moltes possibilitats si hi ha unitat: "Depèn més de nosaltres mateixos que del que puguin fer els nostres rivals", va dir Blanco.

Iceta: "Cal separar-ho de la picabaralla partidista"

El ministre de Cultura i Esport de l'Estat espanyol, Miguel Iceta, va defensar ahir, en la cloenda de la jornada, que, respecte a la candidatura i als Jocs han de parlar, va dir, "els que en saben, els que hi han de participar" i per això, hi va afegir, "cal intentar separar els Jocs de la picabaralla partidista que no afegeix res". Iceta va fer al·lusió a la unitat que el seu partit defensa sobre la polèmica de la llengua, per assegurar que en l'àmbit dels Jocs també cal buscar consensos: "Els polítics no hem de fer nosa, cal que parli gent que no tingui cap altra agenda que no sigui organitzar els Jocs, dels quals em declaro un ferm partidari", va concloure.